

Az alapeljárás felei

Az alapeljárást megindító szerv: Åklagaren

Az alapeljárás vádlottja: Hans Åkerberg Fransson

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Haparanda tingsrätt — Az EUSZ 6. cikk és az Európai Unió Alapjogi Chartája 50. cikkének értelmezése — Nemzeti ítélkezési gyakorlat, amelynek értelmében egyértelmű támogatást kell találni az emberi jogok európai egyezményében vagy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatában ahhoz, hogy mellőzni lehessen azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek sérthetik a *ne bis in idem* elvét — Nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az adójoggal ellentétes ugyanazon magatartás szankcionálható egyrészt közigazgatási eljárás keretében adóbírsággal, másrészt büntetőeljárás keretében szabadságvesztéssel — Azon nemzeti rendszernek a *ne bis in idem* elvével való összeegyeztethetősége, amely két külön eljárást foglal magában ugyanazon jogsértő magatartás szankcionálására.

Rendelkező rész

1. Az Európai Unió alapjogi chartájának 50. cikkében szabályozott *ne bis in idem* elve nem zárja ki, hogy valamely tagállam a hozzáadottérték-adóval összefüggő bevallási kötelezettségek teljesítésének elmulasztásában megnyilvánuló ugyanazon tényállásra egymást követően adójogi szankciót és büntetőjogi szankciót alkalmazzon, amennyiben az első szankció nem büntető jellegű, aminek vizsgálata a nemzeti bíróság feladata.
2. Az uniós jog nem szabályozza az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt európai egyezmény és a tagállamok jogrendje közötti kapcsolatot, és nem határozza meg a nemzeti bíróság által abban az esetben levonandó következtetéseket sem, ha az ezen egyezmény által biztosított jogok és a nemzeti jog valamely szabálya ütközik.

Az olyan bírósági gyakorlat, amely a nemzeti bíróságot terhelő, az Európai Unió alapjogi chartája által biztosított valamely alapvető joggal ellentétes valamennyi rendelkezés alkalmazásának mellőzésére irányuló kötelezettséget attól a feltételtől teszi függővé, hogy az említett ellentét a charta szövegéből vagy a rá vonatkozó ítélkezési gyakorlatból világosan kitűnjék, az uniós jogba ütközik, amennyiben e gyakorlat megfosztja a nemzeti bíróságot azon jogtól, hogy az említett rendelkezés e chartával való összeegyeztethetőségét — adott esetben az Európai Unió Bíróságával együttműködve — teljes körűen mérlegelje.

A Bíróság (nagytanács) 2013. február 26-i ítélete (a Bundesgerichtshof (Németország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Air France kontra Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

(C-11/11. sz. ügy) ⁽¹⁾

(Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Légi közlekedés — 261/2004/EK rendelet — 6. és 7. cikk — Csatlakozás(oka)t magában foglaló repülőút — A késésnek a végső célállomásra való megérkezéskor történő megállapítása — Legalább háromórás késés — Az utasok kártalanításhoz való joga)

(2013/C 114/09)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Air France

Alperesek: Heinz-Gerke Folkerts, Luz-Tereza Folkerts

Tárgy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Bundesgerichtshof — A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 46., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.) 6. és 7. cikkének értelmezése — Több részből álló interkontinentális repülőút — Olyan helyzet, amikor a légi járat a célállomásra tíz órás késéssel érkezik meg, jöllehet a légi járat induláskor fennálló késése a 261/2007/EK rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében meghatározott határok között helyezkedik el — Esetleges kártalanításhoz való jog.

Rendelkező rész

A visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú (helyesen: jelentős) késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az említett cikk alapján kártalanítás jár a csatlakozást magában foglaló olyan repülőút utasának, amelynek esetében az indulásnál az említett rendelet 6. cikkében meghatározott küszöbértékeknél kisebb mértékű késés merült fel, de amely tekintetében a végső célállomásra való érkezés a tervezett érkezési időponthoz képest legalább három órát késett, tekintettel arra, hogy az említett kártalanításnak nem feltétele, hogy az indulásnál késés álljon fenn, és következképpen az említett 6. cikkben foglalt feltételek teljesüljenek.

⁽¹⁾ HL C 72., 2011.3.5.

⁽¹⁾ HL C 95., 2011.3.26.